

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

Exaltation of the Holy Cross 2018

The Very Reverend and Reverend Clergy

Honorable Archons of the Ecumenical Patriarchate, Esteemed Members of the Metropolitan Council, Esteemed Members of the Parish Councils, Philoptochos Sisterhood, Faculty and Students of the Catechetical and Greek Afternoon Schools, Directors and Participants of all Youth Organizations, and all devout Orthodox Christians of the Greek Orthodox Communities of our Holy Metropolis of New Jersey

My Beloved,

The Cross of our Lord has been a paradoxical symbol throughout history. For centuries it had been considered the most painful form of torture and execution ever devised while also being considered the most shameful manner in which to be executed. It was only with the crucifixion of our Lord, who humbled Himself to the degree that He would die in such a manner, that this symbol of death and shame became a symbol of life and victory. The Cross's significance and meaning was thus transformed through the death and resurrection of Christ for the rest of history.

The Cross also has taken on an added significance for every one of us who are members of the Body of Christ, for while we recognize that the Cross was the destiny of Christ, we must also realize that the Cross is our destiny too, albeit, in other ways. The Cross is our destiny because we are meant to overcome the difficulties and adversities through our faith and through our constant return to God for our sustenance and strength. By taking the Cross as our personal symbol, we follow Christ not only in His death, but in His Resurrection.

This does not mean that we all are called to be martyrs for the faith, but we are called to be ambassadors of the faith, continually expressing the love which had been shown for us by Christ through His voluntary Passion. We may not be meant to wear a crown of thorns, but we are called to be crowned in righteousness as we fulfill the Lord's commandments and become an example to our neighbor. We might not be crucified like Christ was, but we are called to crucify our egos and live not for ourselves alone, but for each other and for God. Our Cross will most likely be a different Cross than that of Christ's and it very well may be a different Cross than that of our neighbor, but it will

invariably be one that our Lord knows we can handle for we should not ask for a lighter Cross, but broader shoulders on which to carry it.

It is my sincerest hope and prayer that as we celebrate this feast of the Exaltation of the Holy Cross that we all come to recognize our individual crosses and that we continually ask God for the increased strength to endure. It is also my prayer that when we look upon the Cross or when we wear the crosses we were given at baptism, that we will see not a symbol of death, but the ultimate symbol of life and hope as we look forward to Christ's resurrection and our own resurrection as well. Praying that each of you are fortified in faith by the power of the most precious and life-giving Cross, I remain

With Paternal Love and Blessings,

A handwritten signature in black ink that reads "Metropolitan Evangelos". The signature is written in a cursive, flowing style. The word "Metropolitan" is written in a larger, more prominent script than "Evangelos". The signature is centered on the page.

† E V A N G E L O S
Metropolitan of New Jersey

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κληρόν,
Τούς Ἐντιμοτάτους Ἀρχοντας τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου,
Τούς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων,
Τάς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,
Τούς διδάσκοντας καί διδασκομένους τῶν Κατηχητικῶν καί Ἑλληνικῶν Σχολείων,
Τάς Ὄργανώσεις τῆς Νεολαίας καί ἅπαν τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἱερσέης.

**«Ὡ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, Σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ
καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει»**

(Κοντάκιον Χαιρετισμῶν Τιμίου Σταυροῦ)

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Μέσα σέ κλίμα χαρᾶς καί συγκίνησης ταυτόχρονα, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία προβάλλει σήμερα γιά προσκύνηση τό μεγάλο, ἱερό καί πανσεβάστο σύμβολο τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως, τόν Τίμιο Σταυρό τοῦ Κυρίου. Ἡ Δεσποτική ἐορτή τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀποτελεῖ τήν ἀφορμή γιά νά ἐμπνευσθοῦμε ἀπό τό παράδειγμα καί τή θυσία τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἐνῶ τό πανίερο αὐτό σύμβολο τῆς πίστεώς μας γίνεται ἡ πηγή τῆς δύναμης καί τῆς θείας χάριτος γιά νά ἀνταπεξέλθουμε στόν βιοτικό καί πνευματικό μας ἀγώνα.

Ὁ Τίμιος καί ζωοποιός Σταυρός ὑψώνεται σήμερα στό μέσον τῆς Ἐκκλησίας ὡς σύμβολο ἀναφορᾶς, σύμβολο ζωῆς, σύμβολο τῆς «ἐν Χριστῷ» λυτρωτικῆς πορείας κάθε χριστιανοῦ. Εἶναι τό θυσιαστήριο πάνω στό ὅποιο ἡ ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ θυσίασε τόν Μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱόν, ὡς «λύτρον ἀντί πολλῶν», γιά τή σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἦταν ὁ δικός μας σταυρός, ὁ σταυρός τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν παραβάσεων μας. Ἀπό ἀπέραντη ὅμως ἀγάπη καί ἄκρα συγκατάβαση, ὁ Κύριός μας τόν πῆρε ἀπό τούς ὤμους μας, γιά νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τό φορτίο τῆς προπατορικῆς παραβάσεως, προβάλλοντάς μας ὡς πρότυπο τῆ δικῆ Του ἀγάπη καί θυσία. Ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί, καλοῦμαστε νά ἀκολουθήσουμε τόν Κύριό μας μέ τούς ὅρους πού ἔθεσε ὁ ἴδιος καί ἰσχύουν διαχρονικά, λέγοντας: «Ὅστις ΘΕΛΕΙ ὀΠΙΣΩ ΜΟΥ ἔΛΘΕΙΝ ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι».

Ὁ Χριστός, σεβόμενος τό αὐτεξούσιο κάθε ἀνθρώπινης ὑπαρξης, δέν ἐξαναγκάζει κανέναν. Εἶναι δική μας ἐπιλογή νά μιμηθοῦμε τό παράδειγμά Του καί νά βαδίσουμε συνειδητά τόν δρόμο πού ὁ ἴδιος χάραξε μέ ὑπομονή καί καρτερία. Οἱ περισσότεροι ἀνθρώποι θλίβονται καί ἀπελπίζονται μπροστά σέ δυσάρεστα γεγονότα. Αὐτοὶ ὅμως πού

πραγματικά πιστεύουν στον Θεό σηκώνουν τον σταυρό της δοκιμασίας τους με Ίώβεια υπομονή και πίστη, ένθουμούμενοι τον Παύλειο λόγο, «τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες». Ἡ ἐλπίδα γιά τά μελλοντικά ἀγαθά τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ τοὺς γεμίζει χαρά καί τοὺς βοηθᾷ νά ὑπομένουν τίς ὅποιες δοκιμασίες, κατά τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου μας, πού σήκωσε τόν Σταυρό Του ἀγόγγυστα, με ὑποδειγματική ὑπομονή καί συγκλονιστική αὐταπάρνηση, δείχνοντας πραγματική ὑπακοή πρὸς τόν Πατέρα, «γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί

Ὡς ποιμενάρχης τῆς θεοσώστου αὐτῆς ἐπαρχίας, σᾶς καλῶ ὅλους νά προσκυνήσουμε σήμερα τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας μέ εὐλάβεια καί πίστη, λαμβάνοντας ταυτόχρονα τή μεγάλη ἀπόφαση νά σηκώσουμε μέ ὑπομονή καί σταθερότητα τόν σταυρό πού ὁ Κύριος ἐπιτρέπει νά ἔχει ὁ καθένας μας. Ἄς ἀναφωνήσουμε μαζί μέ τόν ἱερό ὕμνογράφο: «**Ὡ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, Σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀννύψώσει**». Ἄς γίνει ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐφαλτήριο πίστεως, πού θά ὀλοκληρώσει τὴν ὑπαρξή μας καί θά φέρει τόν Χριστό στή ζωὴ μας. Ἄς ἀποφασίσουμε νά ἀκολουθήσουμε τὴ «στενὴ πύλη καὶ τεθλιμμένη ὁδὸ» πού θά μᾶς ὀδηγήσει στὴν Ἀνάσταση καί τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Νέας Ἱερσέης ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ